

Josephus Mürling

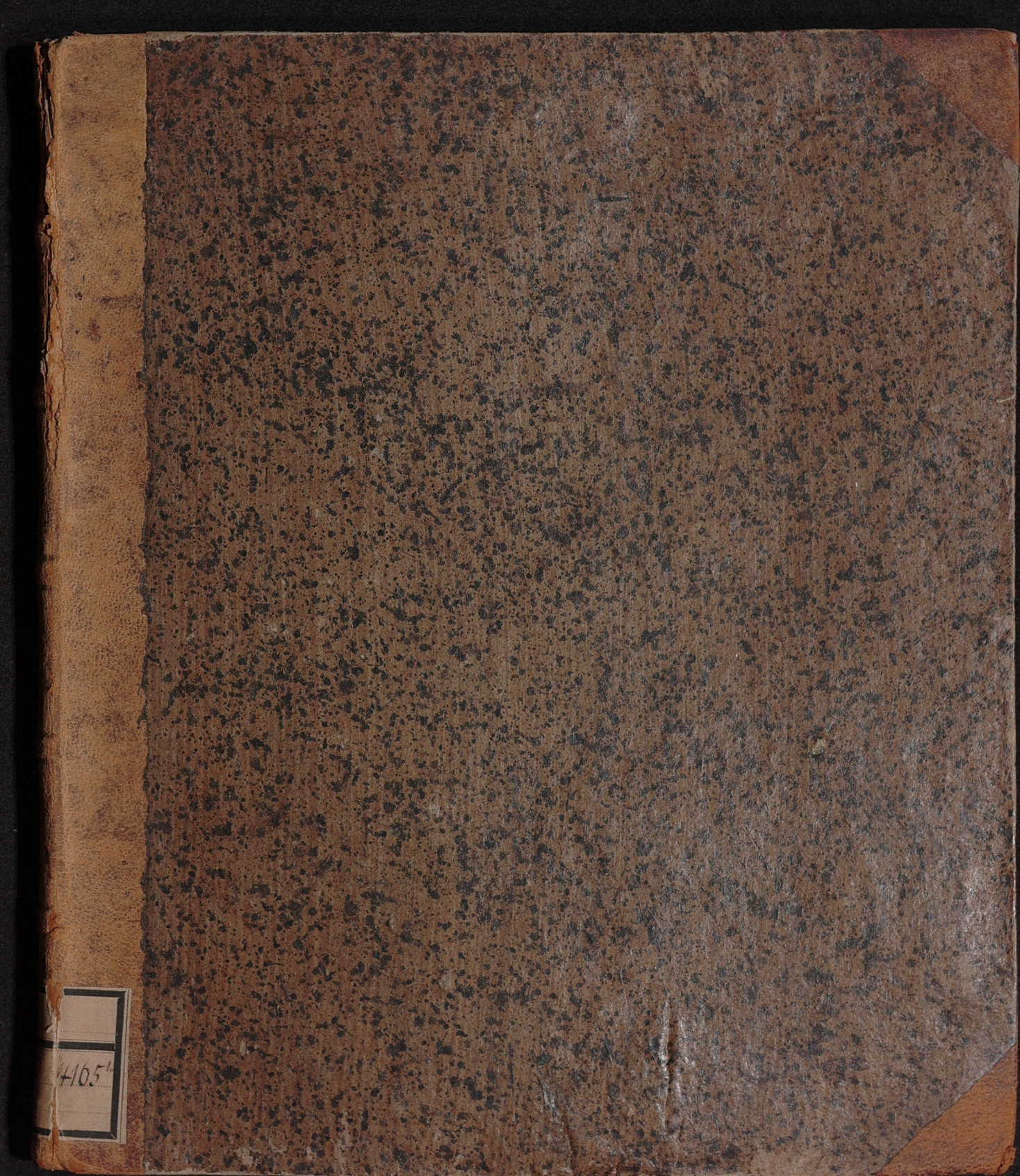
Aestas M. Josephi Mürling, Hamburgensium Delicias Suburbanas Sistens

Hamburgi: Stanno Jeremiae Conradi Piscatoris, 1766

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1838883665>

Druck Freier Zugang

32. 78.
32. 78.

La-3

Bibliothecae Academiae

Rostochii

die v. m. Martii

Dono dedit

M. D. C. C. LXXXVI.

J. H. Raemker

~~D. I. g. 1025~~ ^{1.2.} Q-4165 ^{1.2}
D I g

A E S T A S
M. JOSEPHI MÜRLING,
HAMBURGENSESIUM
DELICIAS SUBURBANAS
SISTENS.

H A M B U R G I,
STANNO JEREMIAE CONRADI PISCATORIS,
AMPLISS. SENATUS ET GYMNASII TYPOGRAPHI.
A. AE. CHR. MDCCLXVI.

Viris Praecellentissimis,

Gymnasii, quod Hamburgi renetet,

Professoribus Publicis Splendidissimis,

Hermannno Samueli Reimaro

et

Godofredo Schütze,

Illi

Rectori h. t. Meritissimo,

Huic

Doctori S. S. Theol. Spectatissimo,

Utrisque

Nominum celebritate

urbi & orbi litterato

quibusvis laudum & verborum ornamentis longe celebrioribus,

Fautoribus Optimis

S.

*J*am lyram celsi mihi, Phoebe, Flacci,
Melleam Sapphus mihi cedo vocem,
Et gravis semper vigilans Homeri
Mentis acumen;

Pone me, sacros ubi nulla colles
Musa concentu temerat profano,
Atque Cygneas ubi prona fundit
Castalis Odas;

Svave

*Suave dicentem Senecam verebor,
 Dulce pangentem recolam Tibullum:
 Ante sed Pindi moderator ipse
 Hos celebrato.*

*Magne Resmæus, quoque Semüſſe Magne,
 Nomini Vestro metra sancta, grati
 Et pii testes animi, fovete!
 Porro fovete!*

*Deliciosi Hamburgi
Suburbana eaque tranquilla
exultatio.*

*C*onsciis recti, vacuus reatu
Non pavet fulmen validi Tonantis;
Hunc poli firmant vigilem, tenetque
Terra cubantem.

*I per Eoas peregrinus oras,
In tua torpens patria morare,
Sed domi patra facinus, forisve;
Damna parabis.*

*Rideat Titan lapides Gigantum,
Perferat tellus furias Tyranni,
Et nefas tutos vehat ad Cecropes
Tethis & Auster.*

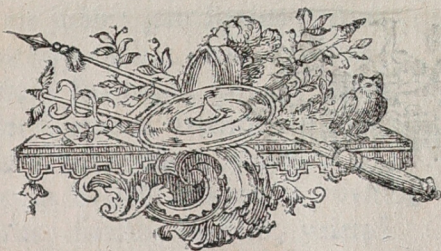
*Flebis. Ejectus rapiere tandem,
Terror! ad poenas; feriere tandem,
Horror! hoc dextra graviore, gressu
Quo graviore.*

Cura

*Cura sed fonti mihi nulla, nullus
Est metus. Rectum placide, decorum
Dum probe sector, verearne justas
Numinis iras?*

*Fulta libertas, opibus supernis
Cornu inexhaustum, fideique verae
Vis salutaris relegant timores,
Taedia pellunt.*

*Eja! Gaudebo, manibusque puris,
Donec hoc vivet sine labe pectus,
Tanta libabo, Deus ipse quanta
Otia fecit.*

Autor

Autor Lectori.

*M*ortua si fueras, dulcissima nata Maronis,
 Phoenicis mortem te subiisse reor.
 Te rurali etenim dixerunt vere renatam,
 Vivereque aestati te voluere meae.
 Vive, quousque vales; Hamburgo vive, Camoena,
 Deliciasque Urbis deliciosa cane.
 Neve foris pereas; Hamburgi moenia scande,
 Et libertatis gaudia tuta refer.
 Metra per autumnum validae si panxeris Urbi,
 Arcebunt gelidas ara focusque minas.
 Tu quoque, mi Lector, tu tanto tempore vives,
 Quanto mente aequa carmina nostra leges.

AESTAS.

A E S T A S.

Ver fuerat, serosque trahit fugitivus ad hortos
Hesperidum Zephyrus detenta his nuper in arvis
Gaudia. Qui nuper placido garriverat amne,
Conticet, & pluvias rivus sinit aridus undas.
Agrorum vigor ille fuit, quum terra vireret,
Et florum rideret odor; jam Syrius ardens
Hos torret, tostosque jubeat cervice supina
Falcis ad arbitrium flaventem ponere vitam.
Agricolae gaudete! manus extendite pronas,
Et gratis animis sudanti digna labore
Praemia, coelorum largissima munera, vestras
Deferte ad casulas; farcite, replete, valere!
Me longa innocuae non arcent taedia vitae
A vobis vestrisque oris; Jovis aestus aperti

B

Stare

Stare vetat. Langvens venabor ab arte teporem,
 Qvem fervens natura negat; nec rustica carmen
 Audiet ante Pales, quam noctem aeqvando diei
 Lance aeqva frigus libraverit atqve calorem.

Sed nunc Aufoniis plantatas ausibus umbras,
 Sed fontem, alatis calidam qvi temperat auram
 Saltibus, & patulas generoso frigore cellas
 Svave cadens animat, Pario de marmore struētas
 Atqve repugnantes radiis solaribus aedes
 Nunc celebrare juvat. Te terqve qvaterqve beatam
 Albipolim! Te ipsam mea Clio intrare veretur.
 Eminus illa, tuo vix non caecata nitore,
 Substitit, ut magnae vicinis pangat in hortis
 Splendorem laudesqve urbis. — Salvete decori
 Plena refrigerii, maturo dulcia fructu,
 Deliciis simul & curis loca grata severis!
 Salvete o horti! Jucundo hoc nomine dignos
 Vos ego cantabo. Vellent mea metra sonare
 Piērias imitata tubas; a funere Kleisti
 Ingenium, vires, animos atqve aemula Pindo
 Carmina si possem revocare; ausura cupitum
 Fors caperet robur tanto impar Musa labori.
 Fors ego; sed praestat proprio spem vincere Marte.

Felices colles, quibus haec vicinia, mille
 Gaudia diffundens & late lumina pascens,
 Subjacet! Has valles videat, qvi Thesala Tempe
 Nosse cupit; pulchre natura, pulchrius arte

Con-

Conspicuos hos descendat mortalis in hortos,
 Quicunque Elysios, divorum habitacula, campos
 Coram mirari satagit, vitaeque futurae
 Figere prudentem faciem. Tot regia cernet,
 Picta auro caroque Indis decorata colore
 Atria (mole tamen nunquam insultantia coelo)
 Commoda quot nitidas efferre palatia frontes.
 Non ampla gravitate tument; sunt tanta, labore
 Attritas hominum vires, studiove Minervam
 Quanta laborantem valeant firmare, fovere.
 Cura placere suis dominis prima, altera cura est,
 Spectator, placuisse tibi. Metuenda tyrannis
 Exulat, arcentur lunato poplite servi
 Fulmen adorantes; flammaeque negantur & undae
 Humana sub veste lupis. Pax lactat amorem. —
 Ars ibi sollicito delineat ordine circos;
 Floribus hos ornat, salientibus abluit undis
 Ornatos, lautosque leves involvit in umbras,
 Italii patriique soli quas commodat arbor. —
 Hic per naturam rutilantibus arva Smaragdis
 Conflata luxuriant, certa sine lege vagantur
 A ventis acto Cytiso; jam erecta quietam
 Suspiciunt auram, venturaque nubila sperant. —

Sperarunt. Heu spes fati praesaga futuri
 Et damni proprii! Surgit tenebrosus Orion
 Nimborum e patria, secum Caurumque Notumque,
 Effraenemque vehens furibundi Turbinis iram.
 Grandinat amotis, amotis fulgurat agris;

B 2

Ster-

Sternitur, exardet res & spes cassa coloni.
 Horrendum auditu tonitru, visuque ferale
 Impendet fulmen; volitat candentibus alis.
 Hac illacque crepat; creperas mox verberat undas.
 Parce Deus! Validum te novimus esse Tonantem.
 Quas tua praedominans Clementia condidit aedes,
 Ipsa colat; salvas juvat has te stare Statore.
 Parcito, dum trepidant; serva dum Gratiam adorant,
 Optime Jova, tuam. — Sic moesta Hammonia quondam
 Contremuit; sic sic tremuere haec praedia quondam;
 Cum virides rabido procul ex Oriente pavores
 Fata minarentur; rubeus Septentrio Lethum
 In faciem cum spiraret; cum Teutonis urbes
 Flagrarent nigro fopientis sanguine flammis.
 Servasti campos tremulos, urbemque precantem.
 Tu, tu donasti Fridericum pacis Oliva,
 Audeat Hamburgi teneras ne vellere Laurus.
 O Friderice, tuas possem si pangere laudes!
 In te Rege patrem pacis vixisse; Sed ausus,
 Schütze, tibi & folio dignissima Musa verendo
 Ore filere jubet, Phoebi quae mascula vultu
 Mortem immortalem flevit. Ne, Marsya poenam
 Quam dederat, reluam; linquet mea tibia montem.
 Nubila cesserunt; foli concedo valenti. — —

Aestuo; profusis langvent sudoribus artus.
 Vox rauca excandet; pectus, cor mensque liquescent.
 Ferte, o ferte pedes vestrum ad loca frigida vatem!
 Eripite urenti vix nata haec carmina morti,

Victura

Viſtura Hamburgo! Satis itum. Labor. Anhelo. —
 Hic, ubi caeruleum pontem indignata Biela,
 Iram frigentem ſpumat, gelidoque ſuſurru
 Horret: ne fluctu detentam uxorius Albis
 Increpet, aut omnes Alſterae fundat amores,
 Hic ego reſpiro. — Flue Nympha gracillima! curſum
 Jam meus acceleret cantus; Qvercuſque Salixque,
 Parque Cedris Abies tibi nulla obſtacula ponunt.
 Umbroſae hae valles, haec teſta aurata recedunt,
 Teque urbi laudant dominae, fluvioque marito.

Sed vigilo? Qvae ſcena meos perſtringit ocellos!
 Qyam nuper niveo vidi candere nitore,
 Nunc florum regina rubet! Qvis vulnera fixit,
 Cara, tibi? Non te poterant defendere ſpinae?
 Non tua majeſtas, vel amandae gratia formae?
 Qvis dolor! Hic callis (tibi qui feſtine viator
 Objecit remoram, placidas qui pronus in ulnas,
 Inque umbras vegetas te qvondam excepit anhelum,
 Qui nive odorifera ſatiavit, qvique bibenti
 Affudit patulis Acheloia pocula menſis)
 Deliciae periſſe tuae! Foliumque cruorque
 Hac jacet; hac furiis attris cecidere Roſarum
 Protritae ſtirpes. Ibo. Furor addidit alas;
 Ira ferat clavam Herculeam! — Fors janua Ditis
 Hic patet? Huc fuſi veſtigia nulla reverſa
 Sangvinis intrarunt. Quadrupes blandire Diana
 Deſine; praecelſae reſerata palatia molis
 Cedite; fons ſaliens torpe. Vos compita vivis

B 3

Turgida

Turgida fornicibus, pendentibus aemula muris
 Pascua, vos dulcem prata exhalantia mortem,
 Non ridete mihi. Qvo non est pulchrior alter,
 In vestris Hiacynthus agris truncatus, inermes
 Auriculae, Violae, jucundi & Primula veris
 Calcatae pallent. Unum modo vivere vultis
 Paestanae percussorem. Sit venia dictis
 Hisce meis. Spretum vos vindice dente favorem
 Ultra estis, simul illatas ab Adonide strages.
 Hunc transformatum, signatum fronte, cruentum,
 Cupressi luctu indutum damnastis: odore
 Ingrato humanas nunquam contaminet auras. —
 Innupti huc juvenes, huc innuptaeque puellae,
 Alterius Paridis dictat sententia legem:
 Nulla Venus posthac fugientem infestet amorem;
 Appetat hic illam; sua iudex sumat utrinque
 Praemia. Jure, qvoad florum regina rubebit.

Musa redi, mirare vias claudentia, solis
 Ardorem pluviaeque minas arcentia late
 Agmina Populeae gemino stare ordine stirpis:
 Ut caput attollunt, verisque simillima nectunt
 Brachia fornicibus, virides nigrantibus umbras.
 Scande triumphales jam, Roma ferocior, arcus;
 Porticibus subsiste tuis, horumque superbis
 Rudera pange metris; pugnas caedesque nefandas
 Ex laesis numera rodente a tempore signis.
 Ast ego Amalthaeae cornu contrecto, beatam
 Hanc urbem solum debuccino, pace qviera

Qvae

Qvae perflare valer; cives, qvi pace paratas
 Delicias praeabant Scythico Sociove tumultu.
 Qvos Crassi scelerata fames, qvos Caesaris ira
 Non rapit in luctum proprium patriaeque ruinam.
 His umbris tectus, qvas savior alluit amnis,
 Atque refrigerium rutilantibus advehit undis,
 Subsideo. — Qvae pulchra qvies, qvis motus odoros,
 Qvae diffusa meos delectant gaudia sensus!
 Hancce meam mentem qvae vis occulta stupendo
 Et sacro dulcore levat! Stratane Chimaera,
 Epotis Heliconis aqvis, ausuque secundo
 Alatum moderatus eqvum (felicior illo
 Bellerophonte) astris vicina haec metra refundam,
 Cumque ipsis diras meritas jaculabor in Ibin?
 Non; tu rive mihi pacem, tu funde quietem
 Saepe imploratam. Satyra mordere recuso
 Fautores, ipsumque adeo, modo definat, hostem.
 Ergo minae, technae, spretaeque injuria laudis
 In te sponte ruant. Sorbe, velut altera Lethe;
 Nec sine, ni renatent, hac mente manere repostas.

Qvocunqve aspicio, naturae risus & artis
 Lusus me recreat. Coeli sol igneus oras
 Occupat; in Cancrum refugum instantemque Leonem
 Urget Eqvos; audit Pyrois, Eous & Aethon
 Atque Phlegon, laxisque volat flammatus habenis;
 Auricomam faciem Phoebi victoris aquarum
 Exponit speculo; valles & culmina rectis
 Illustrat radiis, umbraque minore triumphum

Quadru-

Quadrupedante qvater saltu summo invehit axi.
 Urbi subjectae converso in littore villae
 Emittunt fumum medium, mediaeqve diei
 Ruricolis signum satians. Miser ille colonus,
 Quisqvis ad Auroram furno frigente labori
 Se accingit; quisquis, cura famulante laborans,
 Ne fumante quidem spe lumina pascere tentat:
 Qvam dum majores cecidere a montibus umbrae,
 Atqve domum saturas jubet Hesperus ire capellas.
 Laetus ibi in rutilo pingviqve in gramine taurus
 Ter mugit, se sat pransum; sat pransa remugit
 Copia vaccarum. Mulgenti haec lactea dextrae
 Foenora suffundit; denso nunc ordine flumen
 Ingreditur, mox lambit aqvas, mox semisopita
 Discutit infestas muscas, escamqve remandit.
 Compositos nitidosqve viget pax tanta per agros,
 Pastor abactoris securus ut abdicet ipsas
 Excubias. Viridi certatis o arva Smaragdo,
 Atqve auro campi; largam qvoqve cedite praedam,
 Furtivo non ense, levi sed falce metendi,
 Praemia qvae fundat dominis, nova semina vobis.
 Vos villae, dici meliori nomine dignae!
 Excipite hospitio, cum terra civis & unda
 Ad vos devehitur; spatiosis fercula mensis
 Ponite, qvae vestris Sapientia jussit in hortis
 Crescere, vosqve simul modico ditescere lucro.
 Aestiva infontis repleant vos gaudia vitae.
 Vestra haec sit gaudens pietas, exclamet ut orbis:
 Ipsa urbs quid faciat, possunt cum talia villae.

Sed

Sed cur ista strepit, qva nitor, terra tremitqve?
 Qvam metuo, ne Lima suos, ne littus Ulyssis,
 Aetnave terrores Hammi dispergat in hortos,
 Nostraqve funesto subvertat gaudia luctu.
 Non, non. Justa venit, cum vertit Numinis ira
 Gaudia terrigenum. Servili sangvine nunquam
 Fumavit, nunquam sectarum caedibus arsit,
 Ullam laetitiam qvaesivit crimine nunquam
 Hamburgum; his fruitur modo, qvae Deus otia fecit. —
 Surgo, prospicio, caussamqve adverto tremoris.
 Jam liquit tepidam calor intensissimus auram,
 Jam sol proclivem propius vult esse quadrigam
 Finibus Antipodum primis, horumqve lavari
 Post breve tempus aqvis satagit; jam publica, jamqve
 Privata in muris res acta est atqve peracta,
 Et cupiunt tensae jucunda levamina curae:
 Cum clauso Themidis templo, clausisque sacellis,
 Mercurius Pallasqve sibi qvae sacra locarunt,
 Pars urbis melior laetos properaret ad hortos.
 Hic lento gressu, properis ibi saltibus actae
 Accedunt bigae, solitaeque rotantur ab arte
 Aurigae currus dociles; qvi pulvere verso
 Substratos tundunt lapides, & compita findunt.
 Undiqve repletur vigilum latratibus aer,
 Pulsataeqve fores alto stridore recedunt,
 Et pronom dominis pandunt ad praedia callem.

O diversa meis oculis spectacula! Miror;
 Obstupeo. Referam qvo tantas ordine scenas?

C

Caeru.

Caeruleos, virides, croceos auroque rubentes
 Albicomi, fulvi, nigri maculisque notari
 Currus admotos sonitu spumante caballi?
 Vel dominos dominasque, quibus tam clara supellex,
 Et quorum virtus vultusque praeeminet omni
 Ornamento artis? Vel vos loca pervia (dulces
 Jucundosque hortos) dominis dignissima vestris?
 Cur moror! apertas subeant mea carmina portas,
 Quas vates intrare olim sum saepe rogatus,
 Cum gratum hunc animum vellent penetralia mille
 Delectare modis. Eja! Aude Musa! Secunda
 Adjuvat aetivum veris fortuna laborem. — —

Huc, quorum averfas vivacia gaudia nullo
 Exhilarant radio mentes, hominumque Deique
 Hostes jurati; ructans odia improba saxum
 Linqvite; nunc patulis audite, videte docentem
 Naturam gracilem libris, artemque magistram.
 Illa Deum, simul ista homines evincet amandos.
 Has spectate plagas, nitidos hos cernite cultus,
 Examine horum iusto discrimine viras,
 Haec loca quos capiunt; verum discetis amorem.
 Area, quam pango, nativo picta virore,
 In latum assurgens clivum, dignissima magno,
 Ni foret, est horto. Romanis regibus olim
 Quod circus, quod Caesaribus fuit Amphitheatrum,
 Hoc civi jam collis erit. Per me licet, illum
 Exageret Timon infamem caede ferarum,
 Idque excretur captivo sanguine foedum

Taxans

Taxans cuncta Thmolus. Verum hic deponat uterque
 Atræ censuræ tabulas. Hic gaudia multis
 Surgunt & resident gradibus. Pars ima tenetur
 Daedaliis implexa viis, quas prolibus ornat
 Flora suis, & perpetua cum fronde coronat;
 Ut Citrus & Laurus, Poeni quoque germinat arbor,
 Atque modis Taxus miris attonsa superbit.
 Non secus ac binas clarum via lactea coelum
 Dum secat in Zonas, suda cum Cynthia nocte
 Saltat, & accensæ cernuntur in aethere stellæ
 Ludere; planities geminas sic scissa videtur
 In partes, albens qvales aeqvavit arena
 Conspicuas raro florum frugumque nitore.
 Eminent in medio Delphinis fulta cavatis
 Aere corusca Thetis, plenis duo cornua mammis
 Admover, in salias solvens sua pectora lymphas.
 Hinc surgunt fontes tenues, tolluntur in altum,
 Ut spatio majore cadant. Qvae præmia coeli!
 Non turbantur aquae, descendunt parte minutae
 Nulla; tot gemmae recidunt, quot in aethera guttae
 Ascendere. Qvibus late plaudentibus aurum
 Titan immergit, pluvias & nubila spondent,
 Ut valeant porro stabili pietate vigere.
 O urbis clarae speculum! qvae viribus olim
 Arcta fuit; crevit, crescitque ambagibus aucta,
 Dum terras elata super gratissima primo
 (Mox in primitiis) seqve & sua gaudia fonti
 Obtulit, ac pleno nunc haurit foenora fluctu. —
 Invidiae fons parve, precor, modo parce minori:
 Qvam cupio parili scateant mea metra lepore,

Delectent animos, destillent utile punctum;
Utile lectori solido, nec inutile vati.

Ad vos, aestivi pulcherrima gloria campi,
Ad vos, e Caria nostros plantata per hortos
Germina, devenio. Vestras attollite frontes,
Nec pigeat meritas audire in carmine laudes.
Sed vos ingenuo video suffusa pudore,
Atque humili nutare situ, quod gratia tanta,
Tantus odor Cypriis cogatur cedere spinis,
E quibus, armato folio confusa, Rosarum
Gens una in flores constante tyrannide regnat.
Ponite servilem, Cariophila cara, dolorem,
Atque coronatos erecta ostendite vultus;
Plaudite. Milleni nam splendida forma coloris
Et divinus odor floris vulgaris honorem
Excedit; regum vos estis nomine digna.
Conclamant flores, legem una voce ferentes:
Flos Carius cum Paestano non impare jure
Divisum imperium teneant; vernantibus iste,
Ille sed aestivis princeps habeatur in hortis.
Garrula vix legem latam vulgaverat Eccho;
Lecti cum surgunt redimiti tempora reges,
Ornantes famulum vario diademate campum.
Pactoli hic auro, Gangisqve Adamantibus iste,
Illi Chrysolitis, Hyacinthis, atque decori
Quod tellus & pontus habet, certare parati
Instillant vacuis coelestia balsama plantis. —
Pulchram naturam, tam pulchros gignere flores

Quae

Qvae poterat! Pulchram o artem, qva gratia tanta
 Perficitur! Qvam pulcher erit pulcherrimus artis
 Naturaeqve Sator? Caecant mea lumina. Sensus
 Ingeniumqve cadunt omni virtute, referre
 Fulgorem, Deus alme, tuum. Mens unica sursum
 Se levat, & claro petit inflammari igne;
 Igne, tibi proprio qvi me succendat amore,
 Et doceat, nullas res abs te odisse creatas.

Jam conscendo gradus rutilo de cespite stratos;
 Despicio portenta, vetus qvae praedicat orbis.
 Profusi laudate proci, laudate tyranni
 Celsas Aegypti moles, hortosqve Babelis.
 Laudem hanc prostriti capiunt monumenta pudoris
 Et laesae fidei. Nullum mea carmina crimen
 Contineant; crimen nullum, nisi detestandum.
 Hoc ego; sed praestat virtutem extollere cantu,
 Et casta innocuae sectari gaudia vitae.
 Conscendo, ingredior, fruticum latissima turba,
 Ordinibus protracta altis, qvo brachia jungit,
 Arcum invitantem. — Sed qvas stupefactus in oras
 Devenio? Forsan, qvod erat mortale, beato
 Deposui fato? Vigilo, vel somnio coelum,
 De qvo tanta olim Latii cecinere Poetae?
 Aut huc; aut nusquam laetos Boeotia campos
 Transtulit, Aegaei maris indignata rapinas.
 Qvi qvondam Adriacis urbem Neptunus in undis
 Viderat, Hamburgi si cernere praedia posset;
 Miraretur opus. Sed cujus diceret istud?

Si vel Castaneas ingenti fornice stantes
 Uri sole foris, frigere sed intus ab umbris;
 Si vel barbaricas, sine legibus Afer & Indus
 Qvas genuit, stirpes certa mitescere norma,
 Inqve salutare fructus mutasse venenum;
 Si curvas simul incomtas, jam fronte superbas
 Pyramidis, statuæ turrisve virere figura,
 Jam sylvam, saltum, jam vera palatia scita
 Mentiri specie; proprias si deniqve conchas,
 Non nisi deformes luto qvoqve nullius usus
 Qvas novit, superare auri gemmaeqve nitorem,
 Et placitas formare specus spectare valeret:
 Nonne deorum hoc dicet opus? Cantate Marones,
 Qvos nostra elati noverunt tempora saeculi,
 Hunc aliosqve aditus. Mihi scena recondita plectrum
 Eripit, & cytharam praebet noviora canenti.

En ibi formosae vultum cultumqve Dianae
 Divam haud absimilem, venanti chlamyde corpus,
 Plenaqve virgineis decoratam pectora fertis!
 Gramineo sedet illa jugo, qvod porticus ambit
 Artifici contexta manu, testudinis atqve
 Limacum tenues frondes miscente columnis.
 Sic sedet, & facilem precibus dat Daphnidis aurem.
 Accedam, laritansqve illum speculabor amorem,
 Atqve meis audita solers recitato camoenis. — —
 Ante quidem (sic Daphnis ait) me corde carere,
 Posseque longaevam sine mente extendere vitam,
 Qvam (tuus, o Chloris, vita mihi carior omni,

Si

Si me fallat amor) non pallida mortis imago
 Concidam, & horrendas rapiar gemebundus ad umbras.
 Ah Chloris! mea Chloris! adhuc me vivere cernis,
 Quando tuum praefens tibi reddere cogor amorem,
 Et revocare meum. Sic principis una voluntas
 Imperat, officio placuit cui jungere sponsam.
 Surge (inquit Chloris) Daphni carissime surge!
 Utere fortuna. Quid princeps sancit & aether,
 Foedus ini. Potiora mihi tua commoda sunt
 Juribus hisce meis. Succedat amicus amanti;
 Hoc unum obtestor. — Non; Chloris amata! supremas
 Perfidiae scelus exagere. Connubia pacta,
 Annosamve fidem solventia praemia posce;
 Nam potes. Haec Daphnis cum diceret, illa reponit:
 Finge, patere meis dominantis nutibus aulam
 Regis, & hoc sponso fieri me posse beatam.
 Mene tuus prohiberet amor? Non. Credo: juberet,
 Urgeret, dominam, se spreto, scandere sedem.
 Sic amo; sponte tuo, sit faustus, cedo triumpho.
 Dixit, & heroo mirantem Daphnida gressu
 Abducit. — Necdum, ^o humani pars altera sexus,
 Laus vestra interiit. Restat, porroque restabit;
 Hammeni donec restabit filia matri,
 Quam non tam ~~■~~ vultus species, non ardor habendi,
 Atque voluptatis caecata amensque libido,
 Felici at junxit prudentia vera marito.

Denique planitiem, supremo in colle locatus,
 Contemplans, rediisse puto primaeva creatae

Gaudia

Gaudia naturae. Proclivia germina Mali
 Aurantis (qvalem Capuae, dulcisqve Damasci,
 Perfidis aut sapidae gignunt Nilique salubres
 Hortorum segetes) Moriqve Nucisqve Ficusqve
 Maturae gravidae fructu, carpentibus escam
 Sponte litant manibus, sudoreqve nullo,
 Indice delicti, veneunt. Hyblaea propago
 Ambrosiam pinsit; vitrei viridesqve racemi
 Autumnum aurifluo perfundere Nectare spondent.
 Impavidae cantant volucres, sobolemque tenellam
 Ex nido educunt, alas & rostra docentes
 Aptae naturae volitare & psallere lege.
 Discite, coelicolae condignas discite laudes
 Pangere coelorum Domino, terraeqve Statori;
 Hunc, vos ne turbem, tacita pietate verebor.

Qvae superimpositis moles praeclara colossis
 Insolito splendore nitet! Fors aurea Cyri
 Attia, vel templum, summo qvod numen Olympo
 Condidit, adspicio, vel Graecae recta Dianae?
 Forte Gigantaeis congestam viribus arcem
 Intueor, segni qvae coelum portet Atlante?
 Huc vatum supreme, Stati! tua sylvula candens
 Ignitis liquidisqve metris huic ardeat aedi:
 Marmora Grajugenum splendebunt, cocta caminis
 Cristallus Venetum rutilabit, Teutonis arte
 Permixti Indorum celebres Chinaeqve colores
 Fulgebunt virtute nova. Qvi tecta tuentur,
 Mercurius Phoebusqve pater, tum frontis & alae

Accen.

Accendent radios, & laudes atqve decorem
 Elata ostendent facula dominiqve domusqve. — —
 Quidlibet audendi qvo summa licentia versus
 Hosce meos rapuit? Magni dum vela theatri
 Panduntur, variisque modis cita scena fugacem
 Perstringit visum, spectator ut haereat anceps,
 Quid videat stupeatve prius; sic haereo summum
 Transgressus limen, dubioqve vacillo stupore.
 Depicta Eois & texta aulaea magistris,
 Gloria cerarum, speculotum gratia, vasa
 Japonis, & melior Peruvanae portio terrae
 More dei cultu non asservantur avaro,
 Commoda sed jussu dominae selecta ministrant.
 Assidet haec mensae majori sola, sereno
 Verba ciens vultu; fabas orientis & herbas
 Lacte &, quem dulcis praebebat Canaria, succo
 Temperat, hospitibus potum mistura calentem.
 Regnat prudentes majestas tanta per artus,
 Ut Venerem credas; Venerem illam, nescia labis
 Quae coelo innotuit. Circumstat Gratia terna
 Et jucundus Amor, vocis, morum atqve leporis
 Matris vivae icones; dum primae flore juventae
 Virginis exactos, genitor quam duxerat, annos
 In mentem revocant memorem. Mandata parentum
 Ex oculis, non ore legunt; sitientibus haustum
 Candidulis manibus tradunt, & fronte rubente,
 Epotum placitus sic condit sermo liqvore,
 Defuncti sive absentis ne tinniat auris. —
 In varias jam itur partes hortiqve domusqve.
 Ite, quibus pulchrae trepidantia pectora flammæ

D

Exclu.

Excruciant. Spem inter flagrantem atque timorem
 Vulnere dilectis narrate; rogate medelam.
 Urere quae poterant, poterunt quoque corda sopire.
 Ite & perpetuam sanandi pangite pacem,
 Consensumque patrum sero pensate nepote. —
 Huc video coivisse viros. Pars una nivalentes
 Nicotii cannas tostis scissisque Tabacci
 Herbis infarcit; folio, cui Fidibus arte
 Impositum est nomen, flammam, fumumque respirat.
 Altera pars pictas, curtantes taedia, chartas
 Versat, & accensis ludit gratam ignibus umbram.
 Luditur hic solum fallendi temporis ergo,
 A curis quod sponte vacat. Non pallida tristes
 Perdendi formido genas, non anxia lucri
 Cura animum, nec rixa manus in praelia torquet.
 Omnibus est idem animus: gaudere, jocari,
 Et male ludenti numeratas reddere nugas.
 O homines, venientne dies, quibus esse scietis,
 Vos homines minime gazas consumere natos,
 Fortunamque omnis vitae deperdere lusu.
 Hi venere quidem; nostris versantur in hortis.
 Ulteriusne? latet. — — Sat jam, mea lumina, sat jam
 Vidistis, dandumque aliquid nunc auribus exstat.
 Phoebe tace, Musae modo ponite plectra chelesque,
 Barbita dum pulsat Daphnis, cytharamque canora
 Voce animat Chloris. Faustas ne rumpite chordas,
 Conciliatus amor quibus pristina retia facit.
 Ille videt, temnens aulae fortisque favorem,
 Dum legit aethereis scribi sua gaudia fastis. — —

Jam

Jam Sol Cimeriis radios demersit in undis;
 Purpureus tacitam dubiae luci Hesperus auram
 Involvit, noctemque trahit sine nube serenam,
 Sicque diem successuram. Viror ille coruscus
 Hammiadum jam, caeruleas mutatus in umbras,
 Nigris induitur peplis. Hic larga virili
 (Luctu animi grati) fundatur lacryma vultu.
 Occidit Hamburgi clarum, primique valoris
 Sydus! Musarum quondam spes certa mearum
 Occidit! Hoc olim pernix Atalanta, sekvacem
 Hyppomanem fugiens, poma aurea cessit in horto
 Patrono mandante mihi. Gemo fata, gemitque
 Hortus hic, atque suo tenebrata Hammonia Patre.
 Pone tamen planctus, urbs integra, pone dolores;
 Exstinctae novior successit stella, tuoque
 Lucet Horizonti. Metris oriatur & alter
 Maecenas, ridensque gravi mihi Jupiter aura!
 Qui clari doctrina urbi fulgetis & orbi,
 Aestatique meae, Reimare & Schütze, micatis,
 Vos ego Tyndarides veneror; Vos plura sequentur
 Sydera, quae plenum sistant post nubila coelum.

Sic est: sic coelum video. Delabitur istud
 In terram, caecaque diem sub nocte reducit. —
 Visure ardentem Trojam Priamique cadentem
 Arcem, urbem Romam flammis incende, & opima
 Teſta Jovis Capitolini; ſpectacula ſpiſſis
 In tenebris habitare Nero, pars una Qviritum
 Luceat igne facis, pilis pars altera cervi

D 2

Citcum-

Circumducta canum ruat horrida dentibus esca.
 Punge, feri, macta; sed sic, ut sentiat ipse
 Mactandus se mactari; tum patria patrem,
 Urbs conservatorem, civis te numen amandum
 Pronus adorabit. Fulmen contemne Tonantis;
 Ipse tona vivus: fugient post funera Dirae.
 Cessarent utinam plures gaudere Nerones,
 Atque immortalem per flammam, vulnera, caedes,
 Per contemptum erebi coelique agitare triumphum! —
 Macte animo, mea Musa! ferum depone timorem;
 Nocturna indemnus panges spectacula. Mecum
 Hunc hortum rutilum perlustra; lumina multo
 Clara colore stupe; varias mirare figuras
 Lampadibus factas, & tolle ad sidera vultum:
 Esse hic dic coelo similem sine crimine terram.
 Illic caeruleam turres, arae, via lactea sphaeram,
 Pyramis hic virides, cubus hic & porticus agros
 Irradiant; numerum superant utrinque sed ignes.
 Aura suos habet heroas, animalia certa;
 In statuis homines & bruta haec exhibet ora.
 Salvete o statuae! proles salvete, probantes
 Teutonicum Latiumque patrem, Pariamque parentem!
 Artis & ingenii testes, Hammenfis gloria cultus.
 Per vos hic callis dudum pulcherrimus audit.
 Quam scite ad flores stat candor vester & herbas!
 Quam pulchre ornatis radiantem Consulis aedem!
 Pergite marmoreos vulgare tacendo per annos
 Elati laudes Domini; stet firmior Hujus
 Aetas, prosperitas, meritum, fortuna decusque
 Duritie vestra, multoque nepote perennet. —

Qva

Qva gravitate, Jovi propria, diis atqve deabus
 Hamburgi cinctus, sumitqve & fercula tradit,
 Qvae non Caligulae dirreptis sumtibus emta,
 Nec sunt immensis lixata lebetibus Auli.
 Quaeritat atqve monet, respublica detrimenti
 Ne capiat quidquam. Non se putat ante quietum,
 Tutam & pacatam patriam quam noverit urbem.
 Felicem o populum, Consul cui consulit idem! — —

Nox est, & clausis nox muta papavera portis
 Adspergit. Tacuere canes, siluere volucres,
 Et primum captant Hammensia gaudia somnum.
 Qva scena patulis carmen complebo sub umbris?
 An stellas numerem? Lunae quaeramne colonos?
 Sive juvem, dum centra movet Copernicus orbis
 Terraqve? aut speculer cudentes fata planetas?
 Ast qui fulgores subiti, crepitusqve volantes
 Aures attonitas & lumina territa vexant!
 Cominus ejectas juvat has novisse favillas. — —
 Armiger ecce biceps coelo delabitur alto,
 Artifici ternas incendens fulmine turres,
 Atqve haec innocuo subscribens fulgure verba:
 Perfecto numero splendent. Splendete coruscae
 Signa urbis; placidas Alstreae pingite ripas,
 Et noctem & nigras decorate nitoribus undas.
 Ignivomae varius circumvolat Iridis arcus,
 Qui valido stridore crepat, jaculando globorum

D 3

Stella-

Stellarumque acies parili fridore crepantes.
 Ardentes Hydri fluvio, castella rotaeque
 Immergunt, mira arte natant, mutantque gyrantque
 Sese mille modis; donec rapiantur in auras,
 Et formis aliis speculum revehantur in amnem. —
 1 *Leaphy* Qvot ~~locis~~ fulcantur aquae, quarum eminet una,
 Arca cui nomen merito, cymbasque seqvaces
 In plausus animat. Pulsata hinc tympana clangunt
 Atque tubae; plenoque choro clangoribus illinc
 Musica respondet. Jam detonuere supremo
 Fumantes fulgore faces, & protinus igni
 Phosphoreo cedunt, qui primis pallidus undis
 Egrediens tenebras & summa silentia poscit.
 Ite rates, portate domum captura quietem
 Gaudia; materies cantus quandoque resurgent
 Amplior, Autumnus cum metra paraverit urbi. —
 Jamque veni, coelo rubeis devecta caballis
 Aurora; argenti niveum disperge nitorem;
 Hoc tege Naiades nudas, Dryadesque pudicas,
 Ut valeant coram graciles a sole videri,
 Ornarique suas auri diademate frontes.
 Mortales! rutilas, ubi Phoebus nascitur, oras
 Spectatum properate: rosas, Lucina quibuscum
 Zodiaci substravit iter, ridente quadriga
 Calcitrat, atque suis (littusque & flumen & aether
 Qua patet) illustrat radiis, ac luce renatae
 Naturae genus omne movet, vitamque redncit.
 Mortales properate, inquam, divina perennis

Gratiae

Gratiae adorantem mentem scintilla beabit,
 Qvae solem coelosque omnes per saecula flammāt.

Primas ecce fores operosa puella recludit,
 Contiguum ad flumen properans. Huc fessus eundo
 Intrabo. Hic molli decumbens cespite lassos
 Firmabo sensus, mentemque levabo supinam. — —
 Aoniae quondam non ultima gloria gentis,
 Urbis honos, laus hortorum, nunc vero beati
 Immortale decus regni, dignissime Brockès!
 Huc ades, aut genium superas fac linquere fedes,
 Pingere qui doceat vigilantis gaudia campi,
 Atque creatoris lumen cognosse per umbram.
 Hunc laudet mea Musa Deum, cui flammea solis
 Ara flagrat, cui thus halant & balsama flores,
 Cui volucres pfallunt, haec cui vicinia surgens
 Procidit, & cultu sacrae pietatis adorat.
 Sta sol, aura haere, vestras o culmina frontes
 Inclinate, imae valles procumbite; coelo
 Namque accitus adest vates, qui poplite flexo
 Solsequium manibus prensat, vultuque tuetur
 Praesentes Jovae radios, & talia fatur:
 Solsequium! Solem sequeris? Qvo? Numen ubique est,
 Qvod te, qvod solem, qvodque optima quaeque creavit.
 Hunc, qui continuo micuit, micat, atque micabit
 Meridie, & cuius replent praesentia cunctas
 Lumina naturas, a longe quaerere noli.

Hoc

Hoc Domini Solisque die tamen aedibus illis
Praecipue laudandus erit. Laudate vocati.
Dixit, & aera vocant; properant juvenesqve senesqve,
Divinisqve aris grati sua gaudia sistunt,
Et fontem, haec e quo fluxere fluentqve, coronant.

or) non pallida mortis imago
 horrendas rapiar gemebundus ad umbras.
 ea Chloris! adhuc me vivere cernis,
 praefens tibi reddere cogor amorem,
 am. Sic principis una voluntas
 placuit cui jungere sponfam.
 Chloris) Daphni carissime surge!
 Qvod princeps sancit & aether,
 tiora mihi tua commoda sunt
 eis. Succedat amicus amanti;
 stor. — Non; Chloris amata! supremae
 exagera. Connubia pacta,
 n solventia praemia posce;
 nec Daphnis cum diceret, illa reponit:
 eis dominantis nutibus aulam
 onso fieri me posse beatam.
 iberet amor? Non. Credo: juberet,
 am, se spreto, scandere sedem.
 tuo, fit faustus, cedo triumpho.
 mirantem Daphnida gressu
 Necdum, ^o humani pars altera sexus,
 iit. Restat, porroque restabit;
 restabit filia matri,
 vultus species, non ardor habendi,
 caecata amensqve libido,
 prudencia vera marito.
 anitiem, supremo in colle locatus,
 diisse puto primaeva creatae

Gaudia

